

Sveriges Regering

sida 1 av 15

EU-minister Birgitta Ohlsson

Denna skrivelse skall i laga ordning registreras av registrator, begär dnr med vändande e-post till voulf56@gmail.com som bekräftelse på av EU-minister Birgitta Ohlsson emottagit denna skrivelse.

Demokrati och rättssäkers frågor utifrån EU-rätten och EU-rättigheten till fri rörlighet vid gränsöverskridande vård

Bästa minister

Över tid har Sverige varit ett EU-medlemsland och i Sverige gäller enligt Sveriges riksdag beslutat sedan tidigare enligt prop. 1993/94:114, sidan 32, 4:e stycket, citat;

Av detta framgår i sin tur att svenska domstolar och myndigheter är skyldiga att tillämpa EG-rättsliga normer. De är sålunda skyldiga t.ex. att omedelbart – utan mellankommande nationell rättsbildning – tillämpa gemenskapsfördragen och av rådet utfärdade rättsakter i den mån dessa är direkt tillämpliga eller har direkt effekt samt att i fall av normkonflikt mellan en inhemsk rättsregel och en EG-rättslig regel tillämpa den EG-rättsliga före den inhemska.

Via EU-kommissionens tolkningsmeddelande och direktverkande EU-domstols dom, EU-rättspraxis **mål C-224/97 Ciola**, punkterna 26-33 framgår följande;

EU-kommissionens tolkningsmeddelande 2000/c43/03, citat;

*”Genom artikel 49 och följande i fördraget inrättas om fri rörlighet för tjänster. Principen är efter övergångsperioden direkt och villkorslöst tillämplig. Principen ger de berörda parterna rättigheter som de nationella myndigheterna måste respektera och tillvarata, och **nationella bestämmelser som strider emot principen får inte tillämpas**, vare sig det är frågan om bestämmelser i lag, administrativa bestämmelser eller konkreta enskilda förvaltningsbeslut.”* slut citat.

EU-kommissionen drar dessa slutsatser med hänvisning till EU-mål C-224/97 Ciola. Kommissionen tydliggör respekten för EU-domstolen genom uttalandet; *”Kommissionens tolkningsbesked föregriper naturligtvis inte den tolkning EG-domstolen kan komma göra eftersom domstolen i sista instans är behörig tolka fördraget och sekundärrätten.”*(Sekundärrätt är förordningen och direktivet)

EU-mål C-224/97 Ciola

Av Ciola punkt 26 framgår **att de nationella myndigheterna är skyldiga iakta och skydda berörda så att medborgaren får ta del av gemenskapsrättens företrädare före ev. nationell rätt.**

Här i Ciola punkt 27 beslutar EG-domstolen att de tvingande bestämmelserna i artikel 59(49) i fördraget är direkt och villkorslöst tillämpliga efter övergångsperioden. Ingen rättsakt i nationell rätt som strider emot nämnda artikel(59) får tillämpas.

Av Ciola p. 33 framgår **att det åligger nationella domstolar att säkerställa så medborgare får del av gemenskapsrätten.** Detta skydd mot nationella myndigheter gäller **alla nationella bestämmelser som strider emot gemenskapsrätten.**

Problemet kommer utav verkligheten i Sverige

Tillskrev RÅ för att få svar på frågeställningar utifrån ärenden som är och varit hos åklagarmyndigheter i Sverige, flera olika åklagarmyndigheter, men RÅ vägrar besvara frågeställningarna.

Frågeställningarna och skrivelsen till Riksåklagaren(RÅ) av datum 2013-05-02, diarienummer ÅM-A 2013/0807, citat hela skrivelsen;

Riksåklagaren

sidan 1 av 3

Anders Perklev, riksåklagare

Peter Lundqvist, biträdande tillsynschef

registrator@aklagare.se

Denna skrivelse skall registreras av registrator, begär dnr med vändande e-post till youlf56@gmail.com som bekräftelse på att tillskrivna emottagit denna skrivelse.

2013-05-02

Frågeställningar utifrån EU-rättslig grund; Rättighetsstadgan artikel 41, innebär att förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut.

Frågorna är av största vikt utifrån pågående ärenden/anmälningar för att rättssäkerhet skall uppnås begäres mycket skyndsamt svar.

Bakgrund till denna begäran om ert juridiskt bindande beslut

Efter ett antal anmälningar till Åklagarmyndigheter i Sverige från allmänheten, och även då särskild åklagare för polismål, alla anmälningarna har grund i EU-rättighet till fri rörlighet på området gränsöverskridande vård, kommuniceras endast från respektive åklagarmyndighet, citat;

***Underrättelse om beslut Förundersökningen läggs ned** Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen. 23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken Det saknas numera anledning att anta att brott som hör under allmänt åtal har förövats.*

Utifrån att det icke finns beslutsmotivering alls till besluten så är alla besluten helt "mörkade" dvs. ingen motivering finns överhuvudtaget och detta är då i strid emot bl.a. ¹Rättighetsstadgan artikel 41 och av Sveriges riksdag beslutat sedan tidigare via prop. 1993/94:114, sidan 32, 4:e stycket, citat;

"Av detta framgår i sin tur att svenska domstolar och myndigheter är skyldiga att tillämpa EG-rättsliga normer. De är sålunda skyldiga t.ex. att omedelbart

– utan mellankommande nationell rättsbildning – tillämpa gemenskapsfördragen och av rådet

utfärdade rättsakter i den mån dessa är direkt tillämpliga eller har direkt effekt samt att i fall av

normkonflikt mellan en inhemsk rättsregel och en EG-rättslig regel tillämpa den EG-rättsliga före den inhemska."

¹ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:sv:PDF>

Rättssäkerhet

Ett rättssäkert beslut skall vara fullständig motiverat och fullt följbart för mottagaren av beslutet annars är beslutet i strid emot regelverket, EU-rätten, och därmed förhindrar åklagare aktivt den fria rörligheten i dessa beslut. Vad skall man överklaga om man icke vet vad åklagaren grundat sitt beslut på i beslutsprocessen och som påvisats då blir ett helt "mörkat beslut" där ingen rättssäkerhet alls uppnås, utifrån bl.a. EU-rätten och Rättighetsstadgan artikel 41?

Omvänd bevisbörda

Av största vikt är att utifrån att EU-rättigheten till fri rörlighet vid gränsöverskridande vård ägs denna EU-rättighet av svenska medborgarna/anmälarna/anmälnaren och då gäller juridiskt omvänd bevisbörda dvs. den/de anmälda till åklagaren har att bevisa att den/de anmälda icke begått ett lagbrott.

Om åklagaren lägger ner förundersökningen eller icke alls inleder förundersökning och icke alls bevisar i fullt följbart motiverat beslut att det icke är ett lagbrott, då är åklagaren delaktig i att förhindra EU-rättigheten till fri rörlighet.

Detta skall vara kontrollerbart/följbart i beslutet så allmänheten kan kontrollera emot gällande direktverkande EU-rättspraxis på området gränsöverskridande vård, dvs. via EU-rättspraxis med mål nr och punkter som åklagaren stödjer sig på för att lägga ner förundersökning. Så är icke utifrån alla de beslut som kommit oss till del.

Den motivering som ges av åklagarna, som citerats i denna skrivelse, är fullständigt rättssäker och därav denna skrivelse till RÅ. EU-rättspraxis på området gränsöverskridande vård gäller som direktverkande svensk lag då Sverige icke har lag för gränsöverskridande vård idag.

EU-domstolens rättspraxis

Ur mål C-490/09 EU-kommissionen mot Luxembourg, punkt 50, citat;

50 Det följer vidare av artikel 38.1 c i domstolens rättegångsregler och av rättspraxis avseende denna bestämmelse att en ansökan genom vilken talan väckts ska innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna. Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och domstolen ska kunna utöva sin kontroll. Av detta följer att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter på vilka talan grundas på ett konsekvent och begripligt sätt ska framgå av innehållet i själva ansökan. Yrkandena i ansökan ska vara tydligt utformade för att undvika att domstolen dömer utöver vad som har yrkats eller underlåter att ta ställning till en anmärkning (se dom av den 21 februari 2008 i mål C-412/04, kommissionen mot Italien, REG 2008, s. I-619, punkt 103, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Spanien, punkt 32, och av den 28 oktober 2010 i mål C-508/08, kommissionen mot Malta, REU 2010, s. I-0000, punkt 16).

Principerna och om tydlighet och begriplighet framgår av ovan citerat.

Det viktiga är Rättssäkerhetsprincipen.

Vid Sveriges Regerings framträdande i EU-domstolen åberopas flitigt den obligatoriska rättssäkerhetsprincipen bl.a. Bressol-domen. Häri stadgas att det åligger begränsande myndighet att bevisa nödvändighet och proportionalitet i sin lagstiftning för inskränkningen. Precisa omständigheter med underbyggda analyser ska presenteras.

Sveriges Regering genom utrikesdepartementet Anna Falk har i EU-domstolen som argument i en dom avkunnad 14 juni 2012 mål C-542/09 EU-kommissionen mot Nederländerna hävdad rättssäkerhetsprincipen genom att hänvisa till mål C-73/08 Bressol punkt 40-41, 47-48 och 71. Citat;

Huruvida det föreligger särbehandling

40 Domstolen erinrar om att icke-diskrimineringsprincipen inte bara förbjuder direkt diskriminering på grund av nationalitet, utan även alla former av indirekt diskriminering som, genom tillämpning av andra särskiljningskriterier, i praktiken leder till samma resultat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2007 i mål C-212/05, Hartmann, REG 2007, s. I-6303, punkt 29).

41 Om det inte finns **sakliga skäl** för en bestämmelse **i nationell rätt** eller om den inte

står i proportion till det eftersträvade målet, ska den anses som indirekt diskriminerande, om den till sin natur innebär en risk för att medborgare i andra medlemsstater påverkas i högre grad än landets egna medborgare och följaktligen riskerar att särskilt missgynna de förstnämnda (dom av den 30 november 2000 i mål C-195/98, Österreichischer Gewerkschaftsbund, REG 2000, s. I-10497, punkt 40, och domen det ovannämnda målet Hartmann, punkt 30).

Huruvida det finns skäl för särbehandlingen

47 Såsom domstolen slog fast i punkt 41 i förevarande dom utgör en särbehandling av

den typ som införs genom dekretet av den 16 juni 2006 en **indirekt diskriminering på**

grund av nationalitet som är förbjuden såvida det inte finns sakliga skäl för den.

48 För att vara motiverad ska den berörda åtgärden dessutom vara ägnad att säkerställa

förverkligandet av det **legitima mål** som eftersträvas med den och **inte gå utöver vad**

som är nödvändigt för att uppnå detta mål (se, för ett liknande resonemang, dom av

den 16 oktober 2008 i mål C-527/06, Renneberg, REG 2008, s. I-7735, punkt 81, och

av den 19 maj 2009 i de förenade målen C-171/07 och C-172/07, Apothekerkammer

des Saarlandes m.fl., REG 2009, s. I-4171, punkt 25).

71 Det åligger dock de behöriga nationella myndigheterna att visa att en sådan risk verkligen föreligger (se

analogt domen i det ovannämnda målet Apothekerkammer des Saarlandes m.fl., punkt 39). Enligt fast

rättspraxis **ankommer det nämligen på nämnda myndigheter som antar en åtgärd som avviker från en**

princip som fastställs i unionsrätten att, i varje enskilt fall, bevisa att åtgärden är ägnad att säkerställa

förverkligandet av det mål som anförts och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå

detta mål. De skäl som en medlemsstat kan åberopa **ska således åtföljas av en bedömning av lämpligheten**

och proportionaliteten av den åtgärd som medlemsstaten vidtagit **och de precisa omständigheter som stödjer**

dess argumentation (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2004 i mål C-8/02, Leichtle,

REG 2004, s. I-2641, punkt 45, och domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Österrike, punkt 63). Det

är viktigt att det med hjälp av en sådan objektiv, utförlig och med sifferuppgifter underbyggd analys, och med

stöd av seriösa, överensstämmande och övertygande uppgifter, kan visas att det föreligger en verklig risk för folkhälsan.

Slut citat.

Frågorna som begäres besvaras i besluta av RÅ mycket skyndsamt.

Begär att RÅ besvara frågor **med ja eller nej** för att fullständig rättsäkerhet skall uppnås.

1. Har åklagarna i Sverige undantag från Rättighetsstadgan artikel 41?

(Rättighetsstadgan är juridiskt bindande sedan 2009-12-01 via Lissabonfördraget.)

Rättighetsstadgan artikel 41, citat;

2. Denna rättighet innebär bl.a. att

c) förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut.

2. Har åklagarna i Sverige undantag från de rättsliga principer som framställes/framgår i ovan citerat punkt 50 i mål C-490/09 och övrigt citerat ur EU-rättspraxis?

3. Har åklagarna i Sverige undantag från artikel 47 i Rättighetsstadgan?

Artikel 47

Rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol

Ifall att åklagarna i Sverige har undantag ange. mål nr och punkter i EU-rättspraxis.

Begär att all kommunikering i ärendet sker via e-post till voulf56@gmail.com

Begär mycket skyndsamt svar.

Ulf Bittner

voulf56@gmail.com

Slut citat skrivelse till RÅ av datum 2013-05-02

Svaret på denna skrivelse kom undertecknad tillhanda 2013-05-10 och citeras i sin helhet på nästkommande sida, sidan 6.

Tillsynsavdelningen
Bitr. tillsynschef Peter Lundkvist

2013-05-10 ÅM-A 2013/0807

Angående din skrivelse

Du har den 2 maj 2013 kommit in hit med en skrivelse via e-post. I skriven är du kritisk mot åklagares beslutsmotiveringar i vissa fall.

Av din skrivelse framgår hur de aktuella åklagarbesluten har motiverats. Det kan konstateras att åklagarna har använt de beslutsmotiveringar som normalt används. Det har inte kommit fram något som talar för att åklagarna agerat felaktigt genom att använda normala beslutsmotiveringar. Det du anfört ger inte anledning till någon ytterligare åtgärd eller synpunkt från riksåklagarens sida.

Med dessa upplysningar avslutar jag ärendet.
På riksåklagarens vägnar
Peter Lundkvist

Slut citat

Grunden är EU-rätten och anmälningar, flera anmälningar, till flera åklagare i Sverige av myndighetsutövare som icke alls tillämpar direktverkande EU-rättspraxis och därmed förhindrar, underlåter och undanhåller EU-rättigheten till fri rörlighet för allmänheten i Sverige vid handläggning av gränsöverskridande vård.

Till EU-ministern Birgitta Ohlsson

Förutsätter att du precis som jag konstaterar att RÅ icke besvarat en enda fråga.

Det framgår klart och tydligt att Riksåklagaren här vill skydda åklagare i Sverige, dvs. i strid emot av Sveriges riksdag tidigare beslutat och vad direktverkande EU-rättspraxis (som gäller som svensk lag då Sverige icke har lag för gränsöverskridande vård, grunden till skrivelsen är utifrån gränsöverskridande **vård anmälningar till åklagare i Sverige**) annat kan icke vara rimligt att antaga utifrån svaret från RÅ.

Varför besvarade icke RÅ frågeställningarna kan EU-ministern fundera över, för att skydda allmänheten och dess EU-rättighet eller för att skydda åklagarna och myndighetsutövarna?

I och med att åklagarna i Sverige icke alls motiverar sina beslut fullt följbart innebär det att dessa åklagare, utifrån att omvänd bevisbörda gäller (EU-rättigheten till fri rörlighet ägs av svenska medborgarna som gjort anmälningarna emot svenska myndighetsutövare pga. av att dessa icke åtföljer direktverkande EU-rätte, dvs. lagbrott sker av dessa myndighetsutövare), så är åklagarna delaktiga i att förhindra den fria rörligheten.

Dessa åklagare lyder nämligen under samma förutsättningar som alla andra myndighetsutövare utifrån omvänd bevisbörda dvs. EU-rättigheten ägs av svenska anmälarna av lagbrott som anmälts till åklagare som i sin tur icke åtföljer och respekterar av Sveriges riksdag beslutat sedan tidigare!

Åklagarna har icke bevisat något alls med att icke alls via fullt följbart motiverat beslut via gällande lagrum EU-rätten och därmed skyddas lagbrott som anmälts till åklagare då dessa åklagare icke inleder förundersökning och väcker åtal.

Därför tillskrevs även Justitiedepartementet

I skrivelse av datum 2013-05-22 med dnr JU 2013-4155/Å, hela skrivelsen citeras;

Justitiedepartementet

sida 1 av 3

Åklagarenheten

Enhetschef Ari Soppela

Telefon 08-405 46 72

ari.soppela@regeringskansliet.se

Denna skrivelse skall i laga ordning registreras av registrator, begär dnr med vändande e-post till voulf56@gmail.com som bekräftelse på att tillskrivna emottagit denna skrivelse.

2013-05-22

Frågeställningar utifrån EU-rättslig grund; Rättighetsstadgan artikel 41, innebär att förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut. Så då även åklagare i Sverige utifrån just nu ovan nämnda Rättighetsstadga.

Frågorna är av största vikt för att rättssäkerhet skall uppnås därför begäres mycket skyndsamt svar.

Bakgrund till denna begäran om ert juridiskt bindande beslut

Efter ett antal anmälningar till Åklagarmyndigheter i Sverige från allmänheten, och även då särskild åklagare för polismål, alla anmälningarna har grund i EU-rättighet till fri rörlighet på området gränsöverskridande vård, kommuniceras endast från respektive åklagarmyndighet, citat;

***Underrättelse om beslut Förundersökningen läggs ned** Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen. 23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken Det saknas numera anledning att anta att brott som hör under allmänt åtal har förövats.*

Utifrån att det icke finns beslutsmotivering alls till besluten så är alla besluten helt "mörkade" dvs. ingen motivering finns överhuvudtaget och detta är då i strid emot bl.a. ²Rättighetsstadgan artikel 41 och av Sveriges riksdag beslutat sedan tidigare via prop. 1993/94:114, sidan 32, 4:e stycket, citat;

"Av detta framgår i sin tur att svenska domstolar och myndigheter är skyldiga att tillämpa EG-rättsliga normer. De är sålunda skyldiga t.ex. att omedelbart – utan mellankommande nationell rättsbildning – tillämpa gemenskapsfördragen och av rådet utfärdade rättsakter i den mån dessa är direkt tillämpliga eller har direkt effekt samt att i fall av normkonflikt mellan en inhemsk rättsregel och en EG-rättslig regel tillämpa den EG-rättsliga före den inhemska."

Rättssäkerhet

Ett rättssäkert beslut skall vara fullständig motiverat och fullt följbart för mottagaren av beslutet annars är beslutet i strid emot regelverket, EU-rätten, och därmed förhindrar åklagare aktivt den fria rörligheten i dessa beslut, som anmälningar till åklagare då har grund i.

² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:sv:PDF>

- Vad skall allmänheten överklaga om man icke vet vad åklagaren grundat sitt beslut på i beslutsprocessen och som påvisats då blir ett helt "mörkat beslut" där ingen rättssäkerhet alls uppnås, utifrån bl.a. EU-rätten och Rättighetsstadgan artikel 41?

Omvänd bevisbörd

Av största vikt är att utifrån att EU-rättigheten till fri rörlighet vid gränsöverskridande vård ägs denna EU-rättighet av svenska medborgarna/anmälarna/anmälnaren och då gäller juridiskt omvänd bevisbörd dvs. den/de anmälda till åklagaren har att bevisa att den/de anmälda icke begått ett lagbrott.

Om åklagaren lägger ner förundersökningen eller icke alls inleder förundersökning och icke alls bevisar i fullt följbart motiverat beslut att det icke är ett lagbrott, då är åklagaren delaktig i att förhindra EU-rättigheten till fri rörlighet. Det blir konsekvensen ! Det drabbar då allmänheten om besluten icke alls är i laga ordning utifrån EU-rätten motiverade fullt följbart utifrån på förhand kända förutsättningar/lagstiftning/EU-rätt.

Detta skall vara kontrollerbart/följbart i beslutet så allmänheten kan kontrollera emot gällande direktverkande EU-rättspraxis på området gränsöverskridande vård, dvs. via EU-rättspraxis med mål nr och punkter som åklagaren stödjer sig på för att lägga ner förundersökning. Så är icke utifrån alla de beslut som kommit oss till del.

Den motivering som ges av åklagarna, som citerats i denna skrivelse, är fullständigt rättsosäker och därav denna skrivelse till RÅ. EU-rättspraxis på området gränsöverskridande vård gäller som direktverkande svensk lag då Sverige icke har lag för gränsöverskridande vård idag.

EU-domstolens rättspraxis

Ur mål C-490/09 EU-kommissionen mot Luxembourg, punkt 50, citat;

50 Det följer vidare av artikel 38.1 c i domstolens rättegångsregler och av rättspraxis avseende denna bestämmelse att en ansökan genom vilken talan väckts ska innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna. Dessa uppgifter ska vara så klara och precisa att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och domstolen ska kunna utöva sin kontroll. Av detta följer att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter på vilka talan grundas på ett konsekvent och begripligt sätt ska framgå av innehållet i själva ansökan. Yrkandena i ansökan ska vara tydligt utformade för att undvika att domstolen dömer utöver vad som har yrkats eller underlåter att ta ställning till en anmärkning (se dom av den 21 februari 2008 i mål C-412/04, kommissionen mot Italien, REG 2008, s. I-619, punkt 103, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Spanien, punkt 32, och av den 28 oktober 2010 i mål C-508/08, kommissionen mot Malta, REU 2010, s. I-0000, punkt 16). Slut citat.

- **Principerna och om tydlighet och begriplighet framgår av ovan citerat.**

Det viktiga är Rättssäkerhetsprincipen.

Vid Sveriges Regerings framträdande i EU-domstolen åberopas flitigt den obligatoriska rättssäkerhetsprincipen bl.a. Bressol-domen. Häri stadgas att det åligger begränsande myndighet att bevisa nödvändighet och proportionalitet i sin lagstiftning för inskränkningen. Precisa omständigheter med underbyggda analyser ska presenteras.

Sveriges Regering genom utrikesdepartementet Anna Falk har i EU-domstolen som argument i en dom avkunnad 14 juni 2012 mål C-542/09 EU-kommissionen mot Nederländerna hävdad rättssäkerhetsprincipen genom att hänvisa till mål C-73/08 Bressol punkt 40-41, 47-48 och 71. Citat;

Huruvida det föreligger särbehandling

40 Domstolen erinrar om att icke-diskrimineringsprincipen inte bara förbjuder direkt diskriminering på grund av nationalitet, utan även alla former av indirekt diskriminering som, genom tillämpning av andra särskiljningskriterier, i praktiken leder till samma resultat (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2007 i mål C-212/05, Hartmann, REG 2007, s. I-6303, punkt 29).

41 Om det inte finns **sakliga skäl** för en bestämmelse **i nationell rätt** eller om den inte står i proportion till det eftersträvade målet, ska den anses som indirekt diskriminerande, om den till sin natur innebär en risk för att medborgare i andra medlemsstater påverkas i högre grad än landets egna medborgare och följaktligen riskerar att särskilt missgynna de förstnämnda (dom av den 30 november 2000 i mål C-195/98, Österreichischer Gewerkschaftsbund, REG 2000, s. I-10497, punkt 40, och domen det ovannämnda målet Hartmann, punkt 30).

Huruvida det finns skäl för särbehandlingen

47 Såsom domstolen slog fast i punkt 41 i förevarande dom utgör en särbehandling av den typ som införs genom dekretet av den 16 juni 2006 en **indirekt diskriminering på grund av nationalitet som är förbjuden såvida det inte finns sakliga skäl för den.**

48 För att vara motiverad ska den berörda åtgärden dessutom vara ägnad att säkerställa förverkligandet av det **legitima mål** som eftersträvas med den och **inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål** (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 oktober 2008 i mål C-527/06, Renneberg, REG 2008, s. I-7735, punkt 81, och av den 19 maj 2009 i de förenade målen C-171/07 och C-172/07, Apothekerkammer des Saarlandes m.fl., REG 2009, s. I-4171, punkt 25).

71 Det åligger dock de behöriga nationella myndigheterna att visa att en sådan risk verkligen föreligger (se analogt domen i det ovannämnda målet Apothekerkammer des Saarlandes m.fl., punkt 39). Enligt fast rättspraxis **ankommer det nämligen på nämnda myndigheter som antar en åtgärd som avviker från en princip som fastställs i unionsrätten att, i varje enskilt fall, bevisa att åtgärden är ägnad att säkerställa förverkligandet av det mål som anförts och att den inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.** De skäl som en medlemsstat kan åberopa **ska således åtföljas av en bedömning av lämpligheten och proportionaliteten** av den åtgärd som medlemsstaten vidtagit **och de precisa omständigheter som stödjer dess argumentation** (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 mars 2004 i mål C-8/02, Leichtle, REG 2004, s. I-2641, punkt 45, och domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Österrike, punkt 63). Det är viktigt att det med hjälp av en sådan objektiv, utförlig och med sifferuppgifter underbyggd analys, och med stöd av seriösa, överensstämmande och övertygande uppgifter, kan visas att det föreligger en verklig risk för folkhälsan.

Slut citat.

Frågorna som begäres besvaras i beslut av Justitiedepartementet mycket skyndsamt.

Begär att Justitiedepartementet besvara frågor **med ja eller nej** för att fullständig rättsäkerhet skall uppnås. Vänligen men bestämt besvara varje fråga under respektive fråga så allt framgår mycket tydligt och icke på något sätt kan missuppfattas

1. Har åklagarna i Sverige undantag från Rättighetsstadgan artikel 41?

(Rättighetsstadgan är juridiskt bindande sedan 2009-12-01 via Lissabonfördraget.)

Rättighetsstadgan artikel 41, citat;

2. Denna rättighet innebär bl.a. att

c) förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut.

2. Har åklagarna i Sverige undantag från de rättsliga principer som framställs/framgår i ovan citerat punkt 50 i mål C-490/09 och övrigt citerat ur EU-rättspraxis?

3. Har åklagarna i Sverige undantag från artikel 47 i Rättighetsstadgan?

Artikel 47

Rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol

Ifall att åklagarna i Sverige har undantag ange. mål nr och punkter i EU-rättspraxis.

Begär att all kommunikering i ärendet sker via e-post till voulf56@gmail.com

Begär mycket skyndsamt svar.

Ulf Bittner

voulf56@gmail.com

Slut på citat skrivelse till Justitiedepartementet.

Svaret från Justitiedepartementet kom undertecknad till handa via e-post 2013-06-05 som här citeras i sin helhet på sidan 11.

REGERINGSKANSLIET

Promemoria

2013-06-04

Ju2013/4155/Å

Ulf Bittner

E-post: voulf56@gmail.com

Åklagarenheten
Ämnessakkunnig
Erik Fågelsbo

Ni har i en inlaga daterad den 22 maj 2013 ställt frågor rörande tillämpligheten av EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna.

Ni upplyses härmed om att Justitiedepartementet inte lämnar synpunkter på den typ av frågor som ni ställt.

Med vänlig hälsning

Till EU-minister Birgitta Olsson

Som även du nu sett bäste minister så vill inte heller Justitiedepartementet besvara enkla frågor från allmänheten och då kommer per automatik frågeställning en, eller hur?

EU-minister Birgitta Ohlsson varför vill ingen inom RÅ och Justitiedepartementet besvara allmänhetens frågor om vilka skyldigheter åklagarna i Sverige lyder under?

Vem eller vilka skyddas med att icke allmänheten får svaren på frågorna?

Skyddas allmänheten eller åklagarna om frågeställningarna förblir obesvarade?

Är detta demokrati och rättssäkerhet i Sverige av år 2013, som är EU-medlemsland sedan 1995, och vari ligger ministerns ansvar nu för att säkerställa demokrati och rättssäkerhet utifrån att detta sker således generellt och systematiskt inom åklagarmyndigheterna i Sverige.

Följande ärenden hos åklagarmyndigheter i Sverige utifrån anmälningar av myndighetsutövare som icke åtföljer/tillämpar EU-rätten (lagbrott begås då av myndighetsutövarna) har icke alls fullt följbart motiveras rättssäkert och därmed kan allmänheten icke alls åtnjuta rättssäkerhet ens via åklagarmyndigheterna. Lagbrott sker således även då inom åklagarmyndigheternas myndighetsutövande i syfte och mål att säkerställa att övriga myndighetsutövare kan gå fria från åtal.

Åklagare som skulle inlett förundersökning och väckt åtal emot myndighetsutövarna begär därmed tjänstefel och tillåts detta utifrån att bl.a. RÅ och Justitiedepartementet vägrar klargöra vad som gäller via att besvara frågeställningar, synnerligen odemokratiskt och fullständigt orättsäkert!

Dessa anmälningar har icke rättssäkert handlagts hos Åklagarmyndigheter i Sverige och allmänhetens drabbas därmed;

- **2013-02-04 AM-12889-13 Åklagarmyndigheten i Falun (anmälan avser anmälan emot landstinget Dalarna som icke alls åtföljer EU-rätten och förhindrar EU-rättigheten till fri rörlighet för Jerry Persson). Icke motiverat beslut utifrån EU-rätten.**
- **2013-02-27 ÅM 2013/1009 Åklagarmyndigheten Utvecklingscentrum i Malmö (anmälan av Landstinget Dalarna går vidare till Utvecklingscentrum i Malmö, som åtföljer kollegorna i Falun). Icke motiverat beslut utifrån EU-rätten.**
- **2013-02-13 Åklagarmyndigheten, City Åklagarkammare, Stockholm, diarienummer AM-25380-13 (anmälan avser anmälan av Försäkringskassan som förhindra 5 svenska medborgare EU-rättighet till fri rörlighet vid gränsöverskridande vård handläggning, lagbrott. Icke motiverat beslut utifrån EU-rätten.**
- **2013-03-24 Åklagarmyndigheten, Riksenheten för polismål, AM-45778-13, 3 svenska medborgare anmälare domare i förvaltningsdomstolar för att förhindra den fria rörligheten vid gränsöverskridande vård handläggning inom domstol, lagbrott. Icke motiverat beslut av datum 2013-04-12 chefsåklagare Pär G Lindell.
Inspelning av samtal med chefsåklagare Lindell via denna länk <http://db.tt/ri7mQrqQ>**
- **2013-04-03 Åklagarmyndigheten i Sundsvall AM-46501-13, anmälan av landstinget Västernorrland som förhindrar bättre/effektivare vård i Finland/Polen och därtill förhindrar svensk lagstiftning att gälla bl.a. vårdgarantin och andra bedömning, lagbrott. Icke motiverat beslut.**

Utifrån att det i Sverige sker generellt och systematiskt vad som nu delgivits EU-ministern så kan ministern icke "gömma sig bakom" att ministern icke engagerar sig i enskilda fall, för så är icke fallet. Ministerns ansvar är att tag ansvaret som ytterst ansvarig för att detta tillåts att pågå i Sverige, det är således generella lagbrott som strider emot EU-rätten och det avtal Sverige förbundit sig att åtfölja.

Därtill kränks svenska unionsmedborgares EU-rättighet till fri rörlighet även då av anställda åklagare vilket strider emot Rättighetsstadgan artikel 54, detta sker generellt och systematiskt inom åklagarmyndighets kåren, vi är väldigt många i Sverige som icke alls kan acceptera att detta får fortgå, förhoppningsvis förstår också EU-ministern att detta icke är acceptabel och därtill icke alls kan få fortgå.

Lagbrott utifrån att anmälningar har grunden i EU-rätten och ³Rättighetsstadgan artikel 41. 2 c ger vid handen, citat;

Artikel 41

Rätt till god förvaltning

1. *Var och en har rätt att få sina angelägenheter behandlade opartiskt, rättvist och inom skälig tid av unionens institutioner, organ och byråer.*
2. *Denna rättighet innebär bl.a. att*

c) förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut

- **Besvärshänvisning? Ingen besvärshänvisning**

Lagbrott. EU-rätten omvänd bevisbörda gäller och beslutet skall vara överklagningsbart, Rättighetsstadgan **artikel 47 i Rättighetsstadgan, citat;**

Rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol

Var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts har rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol, med beaktande av de villkor som föreskrivs i denna artikel.

Bästa minister Birgitta Olsson

Besluten är fullständigt godtyckliga utifrån att den fria rörligheten förhindras i beslutet, då det icke leder till förundersökning utifrån lagbrott tjänstefel/kränkning av EU-rättighet, så kan det i slutändan icke bevisas av Åklagarmyndigheterna att brott emot den fria rörligheten icke har skett (omvänd bevisbörda). Ingen motivering alls utifrån besluten av någon av dessa åklagare via fullt följbart motiverat beslut utifrån EU-rätten icke alls existerar i besluten. Förutsättningarna skall vara kända på förhand. Därav är åklagarmyndigheterna delaktiga i lagbrott, Rättighetsstadgan artikel 54, citat;

Artikel 54

Förbud mot missbruk av rättigheter

Ingen bestämmelse i denna stadga får tolkas som att den medför rätt att bedriva verksamhet eller utföra handlingar som syftar till att sätta ur spel någon av de rättigheter och friheter som erkänns i stadgan eller att inskränka dem i större utsträckning än vad som medges i stadgan.

På sidan 14 finns A) beslut av åklagare i Sundsval citerat, det bevisar återigen att detta sker generellt och systematiskt inom åklagarmyndigheterna. Icke motiverat beslut utifrån EU-rätten som är grund i målet.

På sidan 14 finns B) beslut av särskild åklagare i polismål, Riksenheten för polismål, citerat, det bevisar återigen att detta sker generellt och systematiskt inom åklagarmyndigheterna. Icke motiverat beslut utifrån EU-rätten som är grund i målet.

³ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2010:083:0389:0403:sv:PDF>

A)

Ärende AM-46501-13**Kammaråklagare Staffan Blyberg 2013-04-03 Handläggare 704A-10****Underrättelse om beslut**

Kammaråklagare Staffan Blyberg har fattat följande beslut i ärende där du är anmälare. Frågor om beslutet kan ställas till denne.

Tjänstefel 2013-02-19 - 2013-03-23

Id: AM-BR2013-5411-FN, Ext ärendenr:

Förundersökning inleds inte

Uppgifterna i ärendet ger inte anledning att anta att brott som hör under allmänt åtal har förövats.

23 kapitlet 1 § första stycket rättegångsbalken

Ulf Bittner har inkommit med anmälan om brott. Han har därvid gjort gällande att Landstinget Västernorrland vid kontakter med honom i fråga om vård har agerat i strid med bestämmelser i Hälso- och sjukvårdslagen samt EU-rätten. Grunden för hans inställning samt omständigheterna kring händelsen framgår av skriftliga inlagor, som han har gett in och åberopat.

Jag har tagit del av den utredning som getts in och beaktat de uppgifter som åberopats. Vad som framkommit ger inte anledning anta att brott som hör under allmänt åtal har förövats. Ytterligare utredning kan inte antas medföra annan bedömning.

Mot sådan bakgrund skall förundersökning inte inledas.

B)

Ärende AM-45778-13**Chefsåklagare Pär G Lindell 2013-04-12 Handläggare 820-22****BROTT Tjänstefel 2011-12-29 - 2013-03-01**

Id: POR95-BR2013-9298-XF, Ext ärendenr: 0150-K1567-13

BESLUT Förundersökningen läggs ned

Skäl Det finns inte längre anledning att fullfölja förundersökningen.

23 kapitlet 4 § andra stycket rättegångsbalken

Motivering Det saknas numera anledning att anta att brott som hör under allmänt åtal har förövats.

Pär G Lindell

C) Som bifogad fil bifogas ytter bevis för att dessa icke motiverade beslut via beslut utifrån anmälan emot Försäkringskassan **2013-02-13 Åklagarmyndigheten, City Åklagarkammare, Stockholm, diarienummer AM-25380-13, beslut av datum 2013-04-04. Icke motiverat beslut utifrån EU-rätten. OBS 5 anmälare som alla råkat ut för samma sak dvs. Försäkringskassan kränker EU-rättigheten till fri rörlighet vid gränsöverskridande vård och åklagaren inleder icke förundersökning och därtill icke motiverar via EU-rätten och fullt följbart motiverat beslut, lagbrott.**

Bästa EU-minister Birgitta Olsson vem i Sverige skall besvara frågorna?

Vem skall besvara frågorna som är ställda till RÅ och Justitiedepartementet och är i allmänhetens intresse att få besvarade?

Begär att ministern som ytterst ansvarig för området övergripande EU-rättsliga frågor besvarar frågorna alt. delger under tecknad vem som är skyldig att besvara dessa enkla frågor;

1. Har åklagarna i Sverige undantag från Rättighetsstadgan artikel 41?

(Rättighetsstadgan är juridiskt bindande sedan 2009-12-01 via Lissabonfördraget.)

Rättighetsstadgan artikel 41, citat;

2. Denna rättighet innebär bl.a. att

c) förvaltningen är skyldig att motivera sina beslut.

2. Har åklagarna i Sverige undantag från de rättsliga principer som framställs/framgår i ovan citerat punkt 50 i mål C-490/09 och övrigt citerat ur EU-rättspraxis?

3. Har åklagarna i Sverige undantag från artikel 47 i Rättighetsstadgan?

Artikel 47

Rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol

Ifall att åklagarna i Sverige har undantag ange. mål nr och punkter i EU-rättspraxis.

Begär att all kommunikering i ärendet sker via e-post till voulf56@gmail.com

Begär mycket skyndsamt svar.

Ulf Bittner

voulf56@gmail.com